

Pablo Picasso

Een astrologisch onderzoek

Hoe planeten van invloed zijn geweest
op het leven en het werk van Picasso.

Eg Sneek

Pablo Picasso

Een astrologisch onderzoek

Hoe planeten van invloed zijn geweest
op het leven en het werk van Picasso.

Copyright 2019, Eg Sneek, Savault, Ouroux-en-Morvan, France

Eerste druk: december 2019

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

ISBN 9789402191998

Inhoudsopgave

blz 07	01	Inleiding
blz 09	02	Uitgangspunten
blz 15	03	Het onderzoek
blz 19	04	Beeldoverzicht 1, het werk van Picasso van 1896 tot 1912
blz 20	05	Málaga, La Coruna, Barcelona, Madrid, Horta de Ebro
blz 22	06	Barcelona en het eerste verblijf in Parijs
blz 24	07	De Blauwe Periode
blz 26	08	De Roze Periode
blz 28	09	“Les Demoiselles d'Avignon”
blz 30	10	Analytisch Kubisme
blz 33	11	Beeldoverzicht 2, het werk van Picasso van 1912 tot 1937
blz 34	12	Synthetisch Kubisme
blz 36	13	Nieuw Begin
blz 38	14	Classicisme van 1921 tot 1923
blz 40	15	De jaren 1924 tot 1930
blz 42	16	De jaren vanaf 1930
blz 44	17	Het schilderij de “Guernica”
blz 47	18	Beeldoverzicht 3, het werk van Picasso van 1938 tot 1973
blz 48	19	De jaren 1940 tot 1945
blz 50	20	De Bevrijding
blz 52	21	De jaren 50
blz 54	22	Eind jaren 60 en begin 70, tot 1973
blz 56	23	Geboortehoroscoop
blz 67	24	De vrouwen van Picasso
blz 75	25	Pablo Picasso en Georges Braque
blz 81	26	Het mysterie Picasso definitief opgelost?
blz 83	27	Literatuuropgave

1 Inleiding

In de praktijk van het kunstonderwijs was het mij voor het eerst opgevallen dat het gebruik van vorm en kleur bij leerlingen verband hield met planeten en de conjuncties tussen de planeten.

In een onderzoek naar het gebruik van vorm en kleur bij een groot aantal professionele kunstenaars heb ik het verband met planeten verder kunnen aantonen. De resultaten waren nog duidelijker dan bij mijn leerlingen. Ik heb de conjuncties tussen planeten in de prenatale ontwikkeling van kunstenaars bestudeerd en tevens de conjuncties bij de geboorte. Ook de secundaire progressies, volgend op de geboorte, heb ik betrokken bij mijn studie.

Pablo Picasso was een van de eerste kunstenaars in dit onderzoek. De stijlontwikkeling in het werk van Picasso vertoonde overeenkomsten met conjuncties tussen planeten in zijn prenatale ontwikkeling.

De ingaande conjunctie tussen Zon/Jupiter en Saturnus viel samen met het gebruik van de kleur blauw. De Blauwe Periode in het werk van Picasso, tussen 1901 en 1904, kon duidelijk worden toegeschreven aan deze ingaande conjunctie van de Zon/Jupiter op Saturnus.

De uitgaande conjunctie van Zon en Jupiter met Saturnus hing samen met het ontstaan van de Roze Periode.

De twee conjuncties tussen Venus en Saturnus bleken een verband te hebben met het gebruik van geometrische vormen in het Kubisme.

Picasso heeft zich ooit uitgelaten over een onderzoek naar de creatieve mens. Picasso gaf daarin aan dat hij daarom zijn kunstwerken altijd dateerde. De fotograaf Brassai schrijft daarover in zijn boek "Gesprekken met Picasso".

Kunsthistorici hebben de voortdurende stijlverandering bij Picasso nooit echt kunnen verklaren. Het wordt vaak gezien als een verandering, die plaatsvindt bij alle grote kunstenaars.

Met mijn fenomenologisch onderzoek op basis van astrologische kenmerken lijkt de stijlverandering bij Picasso definitief te zijn ontraadseld.

In dit boek geef ik een korte uitleg van de uitgangspunten en de methode van onderzoek. Ik beschrijf vervolgens de verschillende stijlen van Picasso aan de hand van de opeenvolgende planeetconjuncties in de prenatale ontwikkeling van Picasso.

2 Uitgangspunten

De uitgangspunten van dit onderzoek zijn ook al terug te vinden bij Leonardo da Vinci en bij Johannes Itten, leraar aan het Bauhaus. Zij geven belangrijke aanwijzingen over de werkwijze van kunstenaars en de overeenkomsten tussen de kunstenaar en zijn beeldend werk.

Leonardo Da Vinci

In het "Trattato della Pittura" dat Francesco Melzi in 1542 samenstelde uit de aantekeningen van Leonardo da Vinci, en dat in 1651 in druk verscheen, beschreef Leonardo de overeenkomsten tussen de kunstenaar en zijn beeldend werk. (1)

Citaat 1: *"... Een schilder met plompe handen zal in zijn werken dezelfde soort handen schilderen en hetzelfde zal het geval zijn met alle ledematen, tenzij hij door lange studie geleerd heeft dit te vermijden. Och schilder, bekijk daarom zorgvuldig welk deel van jouw persoon het slechts bedeed is en getroost je veel moeite om juist dit in je schetsen te corrigeren. Want als je plomp bent, zullen je figuren hetzelfde lijken en ontdaan zijn van charme; hetzelfde is het geval met elk deel van je persoon dat goed of minder goed is; het komt in zekere mate tot uiting in je figuren."*

Citaat 2: *"... Over het kiezen van mooie gezichten: het lijkt me geen geringe verdienste van een schilder als hij zijn figuren een plezierig uiterlijk geeft, en mocht hij deze behendigheid niet van nature hebben, dan kan hij deze aanleren door hieraan extra aandacht te besteden."*

Citaat 3: *"... Kijk rond en neem de beste delen van vele mooie gezichten, wier schoonheid ofwel door algemeen bekende faam ofwel door je eigen oordeel wordt gestaafd; want je kunt je vergissen en gezichten kiezen die enige gelijkenis vertonen met dat van jezelf. Het lijkt namelijk dat zulke gelijkenissen ons vaak bevallen; en als je lelijk bent, dan zou je gezichten kunnen uitkiezen die niet mooi zijn en zou je, zoals veel schilders doen, lelijke gezichten vervaardigen. Want vaak lijkt het werk van een meester op hemzelf. Kies daarom schoonheden uit op de manier die ik je aangeef en prent ze in je geheugen."*

Citaat 4 (uit "Het leven van Leonardo da Vinci" van Dmitri Merejkowski (2): *"... Boltraffio: ... Van Leonardo had hij gehoord, dat alle kunstenaars de neiging bezitten om de door hen uitgebeelde lichamen en gezichten gelijkenis met hun eigen lichaam, met hun eigen gezicht te geven; de oorzaak van deze neiging zou zijn, dat de menselijke ziel, die reeds éénmaal*